

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.402/2024/11.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes1 cím1)

A felperes képviselője:

dr. Szabó V. László ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes1 (cím3) II. rendű alperes

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 5.Pf.20.859/2023/11.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budaörsi Járásbíróság 11.P.20.225/2022/26.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A meg nem fizetett 1.750.000 (egymillió-hátszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a N. I. és Sz. Kft tulajdonosa és ügyvezetője volt, a cég felszámolási eljárással 2004. március 24-én szűnt meg.

[2] A felperes és néhai férje közösen kötött az E. Bank Hungary Rt.-vel 2005. július 26. napján EUR alapú szabad felhasználású jelzáloghitelre irányuló kölcsönszerződést 102.948 EUR összegre vonatkozóan (1. kölcsönszerződés). Ezt követően 2005. szeptember 15. napján a felperes és néhai férje a H. Bank Hungary Rt.-vel kötött 220.590 CHF deviza alapú szerződést (2. kölcsönszerződés). 2006. november 15. napján a felperes H. Bank Hungary Rt.-vel szabad felhasználású, 30.490 CHF összegű kölcsönszerződést kötött (3. kölcsönszerződés). 2007. október 30. napján a felperes a U. Bank Hungary Zrt.-vel kötött 232.150 CHF hitelkeret összegű, hitelkiváltási célú és szabadfelhasználású deviza alapú kölcsönszerződést. (4. kölcsönszerződés) Ezen 4. kölcsönszerződés megnevezése hitelkiváltási célú és szabadfelhasználási deviza alapú kölcsön, valamint a szerződés 4. pontjában az első oszlop azt tartalmazza, hogy a kölcsön részbeni célja az adós korábbi hitelének kiváltása. A szerződés 4. pontjában rögzítették, hogy a szerződéssel kiváltandó 2. és 3. kölcsönszerződés alapján fennálló tartozások összege 198.284 CHF, azaz alacsonyabb összeg, mint a kölcsönszerződés hitelkerete. Az egyes kölcsönszerződések ennél pontosabban meghatározott hitelfelvételi célt nem tüntettek fel.

[3] A fenti szerződések biztosítéka minden alkalommal a B., belterület helyrajzi számú ingatlan, amely egyben az a felperes lakhatását szolgált.

[4] A Budaörs Város Polgármesteri hivatal Építésügyi Irodája ... számú határozatában rögzítette, hogy a felperes, mint építtető nyilatkozata szerint az ingatlanon található gépkocsibeálló és tároló épület 1993 és 2001 között épült. A fedezeti ingatlanon ezen kívül egy további tárolóépület és egy lakóépület áll, melyre 1999 nyarán kaptak használatba vételi engedélyt. A határozat a légifelvételek alapján megállapította, hogy a 2002-ben megkezdett építkezés nyomai, 2004-ben a gépkocsibeálló és a tároló az épület a határozat

kelte szerinti épületkontúrral láthatók, így a megépített épület építésének ideje 2002 és 2005 közé esik.

[5] A felperes 2008. július 24. napján – a korábbi hitelei kiváltására – szabadfelhasználású kölcsönszerződést kötött a II. rendű alperes jogelődjével, a K. Bank Zrt.-vel (perbeli kölcsönszerződés). A szerződéskötés során a felperes 2008. július 24. napján kockázatfeltáró nyilatkozatot írt alá, mely tartalmazta: tudomása van arról, hogy az általa kötött szerződés futamideje alatt az árfolyam kedvezőtlen változása esetén a svájci frankban megállapított törlesztő részletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet, és ezzel az árfolyamváltozásoknak ki nem tett forint alapú hitelekhez képest fokozott kockázatot vállal.

[6] A kölcsönszerződésben a K. Bank Zrt. vállalta, hogy az igénylésben meghatározott finanszírozási igény kielégítése céljára, 35.000.000 forint finanszírozási igényre tekintettel 273.224 svájci frank devizanemben nyilvántartott kölcsön összeget nyújtja a felperesnek. A kölcsönszerződés 4. pontjában foglalt vegyes rendelkezésekben rögzítésre került az adós azon nyilatkozata, miszerint azon banki felvilágosítást, hogy a jelen kölcsön vonatkozásában jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, megértette. Ezen szerződésből eredő kötelezettségét a felperes 2008. július 24. napján elismerte, amit dr. L.-né dr. H. G. közjegyző szám alatt közjegyzői okiratba foglalt.

[7] A kölcsönszerződés felmondására tekintettel a dr. H. É. közjegyző által kiállított számú végrehajtási záradék alapján a P. és T. Végrehajtói Iroda előtt ügyszám alatt végrehajtási eljárás indult a felperessel szemben.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

[8] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: régi Pp.) 369. § a) pontja alapján előterjesztett keresetében azt kérte, a bíróság szüntesse meg az ellene folyamatban lévő végrehajtást. Arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés érvénytelen, mert az alperes jogelődje által adott árfolyamkockázati tájékoztatás nem volt megfelelő. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209. § (1) bekezdésére, 209/A. § (2) bekezdésére, a 205. § (2) bekezdésére, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (a továbbiakban: régi Hpt.) 213. § (1) bekezdés c) pontjára és a 203. § (1) bekezdésére alapította.

[9] A felperes állította, hogy a perbeli szerződést fogyasztóként kötötte, az így felvett kölcsön korábbi olyan kölcsönei kiváltására szolgált, amelyeket a lakhatását szolgáló ingatlan korszerűsítése végett vett fel. Hivatkozott arra is, hogy a kölcsönszerződés megkötésekor már nem végzett vállalkozási tevékenységet. Álláspontja szerint a fogyasztói minőségét alátámasztja az is, hogy a perbeli szerződéssel érintett hitelkiváltási láncolat első, az E. Bank Rt.-vel kötött kölcsönszerződés során házastársával együtt lakossági folyószámla nyitására, életbiztosítás megkötésére voltak kötelesek, valamint igazolniuk kellett a nyugellátásukat, amely feltételeket csak magánszemélyek tudtak teljesíteni.

[10] A II. rendű alperes jogelődje, az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra figyelemmel, hogy a perbeli kölcsönszerződés nem fogyasztói szerződés. Álláspontja szerint ezt támasztja alá a szabadfelhasználású célra nagy összegű hitel igénybevétele, amelynek felhasználását a felperes nem igazolta. Utalt arra is, hogy a felperes a fogyasztói minőségét a 2014. évi XL. törvény (továbbiakban: DH2 törvény) szerinti elszámolás során sem igazolta, ezért a törvényi elszámolásra nem is került sor. A kereset érdemét érintően rámutatott arra, hogy mind az aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat, mind a kölcsönszerződés és a közjegyzői okirat is megfelelő tájékoztatást nyújtott az árfolyamkockázatról és annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatásáról.

Az első- és másodfokú határozat

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[12] A felperes végrehajtás megszüntetése iránti keresete alaposságához arra volt szükség, hogy az általa állított érvénytelenségi ok törvényi tényállási elemei maradéktalanul fennálljanak, ez azonban a perben nem volt megállapítható. Az alperes vitatására tekintettel a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kölcsönszerződés megkötésekor fogyasztóként járt el. Ennek vizsgálata során az elsőfokú bíróság nyomatékkel értékelte azt, hogy a DH2 törvény szerinti elszámolás folyamatában a felperes a bank által meghatározott határidőben nem támasztotta alá fogyasztói jellegét. A kölcsönszerződés fogyasztói minőségének vizsgálata során irányadónak tekintette a szerződés célját, és mivel a szerződéskötésre hitelkiváltási céllal került sor, vizsgálta a kiváltott szerződések célját is.

[13] Az elsőfokú bíróság a felperes által csatolt okiratok értékelése alapján nem látta aggálytalanul kizárhatónak, hogy a hitelkiváltási láncolatban elsőként hivatkozott szerződés nem hitelkiváltási célú volt. Figyelemmel volt arra, hogy a felperes tulajdonosa és ügyvezetője volt a N. I. és Sz. Kft.-nek, amely pusztán egy évvel az első hitelfelvételt megelőzően került jogutód nélkül megszüntetésre. Az irányadó bírói gyakorlat szerint, ha az üzleti, gazdasági, szakmai cél akárcsak részben is megállapítható, a szerződés nem minősíthető fogyasztói szerződésnek, azon túl a felperes a magánszemélyként felvett kölcsönt is fordíthatta üzleti, gazdasági tevékenysége finanszírozására vagy lezárására. Ebben az esetben pedig a szerződéskötés – céljára tekintettel – nem tekinthető fogyasztóinak.

[14] Mivel a felperes nem bizonyította, hogy a kölcsönszerződés megkötése során fogyasztóként járt el, a hivatkozott semmisségi okok érdemi vizsgálatát az elsőfokú bíróság mellőzte.

[15] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ügydöntő jelentőséget tulajdonított annak, a felperes perbeli deviza alapú kölcsönszerződést fogyasztóként kötött-e meg, ezért ítélete jogi indokolásában elsőként ezt a kérdést vizsgálta. A másodfokú bíróság ítéletét a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződésire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban:

DH1 törvény) 1. § (1) bekezdésére, 2. § (1) bekezdésére, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 203. § (6) bekezdésére és (7) bekezdésére alapította.

[17] Az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor is, amikor a 2/2011. PK vélemény 1. pontjának megfelelően a felperest arról tájékoztatta, hogy az alperes vitatására tekintettel a szerződés fogyasztói jellegének bizonyítása őt terheli. A rendelkezésére bocsátott bizonyítékokat a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: régi Pp.) 206. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megfelelően értékelte. A mérlegelésnél nyomatékosan figyelembe vett körülmény: a felperes mulasztása a DH2 törvény szerinti elszámolás során, a felperes elsőfokú eljárás során tett, az általa csatolt okirati bizonyítékokkal (tulajdoni lap, közigazgatási határozat) ellentétes a kölcsön igénybevétele céljával kapcsolatos állításai, valamint a felperes tulajdonában volt gazdasági társaság megszűnésével kapcsolatosan rendelkezésre álló adatokat. Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállás megváltoztatására, az nem tartalmazott logikai ellentmondásokat, nem volt okszerűtlen vagy ellentétes a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, a bizonyítékokból nemcsak egyfajta, a támadott ítélettől eltérő következtetést lehet levonni.

[18] A perbeli kölcsönszerződés nem minősült a régi Ptk. 685. § e) pontja szerinti fogyasztói szerződésnek, ezért arra nem alkalmazhatóak a 93/13/EGK fogyasztói irányelv rendelkezései, sem pedig az EUB ezen irányelv alkalmazása során kialakult, fogyasztókkal kapcsolatos bírói gyakorlata. Erre tekintettel nem alkalmazható a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése sem. A kereset elbírálására a régi Ptk. 209/A. § (1) bekezdése alkalmazandó, a felperes megtámadási jogával azonban elkéssetten élt, a keresetet a régi Ptk. 236. § (2) bekezdés c) pontjában írt határidőn túl elkéssetten nyújtotta be.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a régi Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg.

[20] Érvelése szerint a másodfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon állapította meg, hogy a perbeli szerződésre a fogyasztói jelleg hiányában sem a 93/13/EGK fogyasztói irányelv rendelkezései, sem pedig az EUB ezen irányelve alkalmazás során kialakult fogyasztókkal kapcsolatos bírói gyakorlata nem irányadó.

[21] A kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan iratellenes mérlegelés körében az alábbiakra hivatkozott. Az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták azt az ellentmondást, hogy a hitelnyújtó bank az első ellenkérelmében nem tette vitássá a felperes fogyasztói minőségét, csak később vitatta azt, az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták.

[22] Nem értékelték a felperes 2020. november 30-iki előkészítő iratában szereplő nyilatkozatát, mely szerint a vállalkozása megszűnését követően semmilyen vállalkozói

tevékenységet nem végzett. A rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelése útján értékelnie kellett volna a bíróságnak, hogy az E. Banktól felvett hitel időpontjában már nem létezett olyan gazdasági mozgáster a felperes számára, amelyben a felvett hitelt gazdasági célra tudta volna fordítani.

[23] Ennek folytán a 2023. szeptember 5-iki tárgyaláson helytelenül osztotta ki a felperesre a bizonyítási terhet, az alperest kellett volna arra kötelezni, hogy igazolja, a felperesnek az E. Banktól felvett hitel időpontjában (2005. július 16.) volt olyan gazdasági vállalkozása, amelyre a hitelt fordíthatta. Az elsőfokú eljárásban a bíróság indokolatlanul folytatott le bizonyítást arra, hogy a fenti időpontban a perbeli ingatlanon milyen épületek álltak. A felperesnek nem kellett igazolnia, hogy a felvett hitelt mire használta fel, csak egyetlen tényt kellett igazolnia, mégpedig azt, hogy nem gazdasági tevékenység folytatására. Mivel a hitel gazdasági tevékenységre fordítása kizárt volt a korábbi vállalkozás megszűnése miatt, ezért a felperes azt bármely magáncélra szabadon felhasználhatta. Egy időskorú személytől nem elvárható, hogy 18 év távlatából emlékezzen arra, hogy milyen magáncélra használta fel a hitelt. A fentiek alapján a felperes nem szolgáltatathatott hiányos okirati bizonyítékot és nem tehetett ellentmondásos szóbeli nyilatkozatot sem. Az eljáró bíróságoknak kizárólag kirívóan okszerűtlen és logikai ellentmondást tartalmazó mérlegelését követően merülhetett fel kételye, hogy a felperes a felvett hitelt ne fogyasztói célra használta volna fel.

[24] A II. rendű alperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálta felül [Pp. 272. § (1) bekezdése és 275. § (2) bekezdése].

[26] A felperes felülvizsgálati kérelmében eljárási szabálysértésre hivatkozott, azt állította: a bizonyítékok mérlegelésének módjára alkalmazandó jogszabályi rendelkezés [rég. Pp. 206. § (1) bekezdés] megsértése miatt a jogerős ítélet megalapozatlan. Sérelmezte továbbá, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítási teherről téves tájékoztatást adtak. Érvelése szerint az alperest kellett volna arra kötelezni, hogy igazolja, volt olyan gazdasági vállalkozása, amelyre a felvett hitelt fordította.

[27] A felülvizsgálati eljárás tárgya a rég. Pp. 270. § (2) bekezdés alapján a jogerős határozatnak a felülvizsgálati kérelem keretei között történő felülbírálata. A rég. Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit úgy határozza meg, hogy annak tartalmaznia kell: a támadott határozat megjelölését, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölését, továbbá a jogorvoslati kérelem indokolásának ismertetését.

[28] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati

kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.

[29] A felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeinek további lényeges jellegzetessége a közöttük kimutatható szoros logikai és perjogi kapcsolat fennállása. A törvény előírásából okszerűen következik, hogy a tartalmi elemek között olyan szoros összefüggésnek kell fennállnia, miszerint a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit.

[30] Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pontja). A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (Kúria Pfv.20.301/2015., megjelent: BH2015.307.).

[31] A Kúria elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felülvizsgálati kérelem megfelel-e ezeknek a jogszabályi feltételeknek.

[32] A felperes sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítási teherről téves tájékoztatást adtak. Ezzel ténylegesen a régi Pp. 3. § (3) bekezdésének és a 164. § (1) bekezdésének megsértését állította, azonban ezeket, mint megsértett jogszabályhelyeket nem jelölte meg, így ezen felülvizsgálati érvelését a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.

[33] A felülvizsgálati kérelem érdemben vizsgálható része nem alapos.

[34] A régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A bíróság mérlegelése kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékok egybevetésére és a maguk összességében való értékelésére. Mindezekből következtetés útján alakul ki a bíróság belső meggyőződése arról, hogy az ügyre vonatkozó tények valósak, illetve bizonyítottak-e, vagy sem.

[35] A régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. Jogszabálysértésnek tekinthető a megalapozatlan ítélet meghozatala is. Megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás felderítetlen marad, vagy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmaz. Következtes a Kúria ítélkezési gyakorlata abban, hogy a mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott: a Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős határozat iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (Legfelsőbb Bíróság Pfv.21.680/2006. megjelent: EBH2006.1526.). Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, kizárólag az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.21.474/2011. megjelent: BH2013.119.).

[36] A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy több tényből és körülményből, valamint az egyes bizonyítékokból az a következtetés is levonható, hogy a felperes a felvett hitelt nem önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében használta fel (a felperes mulasztása a DH2 törvény szerinti elszámolásban, a kölcsön igénybevételevel kapcsolatos eltérő tényállításai, az érintett ingatlan tulajdoni lapja, a Budaörs Város Polgármesteri hivatal Építészhatósági Irodája VIII-728/2006/ 33 számú határozatában foglaltak). Ezekből a bizonyítékokból nem csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni.

[37] Mindezek alapján a jogerős határozat a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[38] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdés szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit (ügyvédi munkadíj, a felülvizsgálati eljárási illeték 50%-a) maga köteles viselni. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be, így a felülvizsgálati költségéről a Kúriának nem kellett rendelkeznie.

[39] A felperes részére engedélyezett részleges költségmentesség alapján a fennmaradó 50% felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

[40] A Kúria Pfv.II.20.402/2024/10. számú végzésével felfüggesztette a Dr. K. Sz. Végrehajtói Iroda előtt számon folyamatban lévő végrehajtási eljárást a régi Pp. 370. § alapján. A végrehajtás felfüggesztésének megszüntetéséről az elsőfokú bíróságnak kell intézkednie a régi Pp. 275. § (6) bekezdése alapján.

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás tartása nélkül bírálta el a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján.

[42] A Kúria ítélete elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. szeptember 10.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő